

در چنین روزی حضرت علی اکبر (ع) فرزند بزرگ امام حسین (ع) در سال 33 قمری در مدینه دیده به جهان گشودند. مادر بزرگوار ایشان لیلا دختر ابی مره می باشد. وی زمانی چند در خانه امام حسین علیه السلام به سر برد و روزگاری در زیر سایه حسین (ع) بزیست. لیلا برای امام حسین (ع) پسری آورد، رشید، دلیر، زیبا، شبیه ترین کس به رسول خدا صلی الله علیه و آله رویش روی رسول، خویش خوی رسول، گفت و گویش، گفت و گوئی رسول خدا صلی الله علیه و آله؛ هر کسی که آرزوی دیدار رسول خدا را داشت بر چهره پسر لیلا می نگریست، تا آنجا که پدر بزرگوارش می فرماید:

«هرگاه مشتاق دیدار پیامبر می شدیم به چهره او می نگریستیم»؛ به همین جهت روز عاشورا وقتی اذن میدان طلبید و عازم جبهه پیکار شد، امام حسین (ع) چهره به آسمان گرفت و گفت: «اللهم اشهد علی هؤلاء القوم فقد برز الیهم غلام اشبه الناس برسولك محمد خلقا و خلقا و منطقا و کنا اذا اشتقنا الی رؤیة نبيك نظرنا الیه...».

حضرت علی اکبر در کربلا حدود 25 سال داشت. برخی راویان سن ایشان را 18 و برخی 20 سال نیز گفته اند. او اولین شهید عاشورا از بنی هاشم بود. شجاعت و دلاوری حضرت علی اکبر (ع) و رزم آوری و بصیرت دینی و سیاسی او، در سفر کربلا بویژه در روز عاشورا تجلی کرد. سخنان و فداکاریهایش دلیل آن است. وقتی امام حسین (ع) از منزلگاه «قصر بنی مقاتل» گذشت، روی اسب چشمان او را خوابی ریود و پس از بیداری «انا لله و انا الیه راجعون» گفت و سه بار این جمله و حمد الهی را تکرار کرد. حضرت علی اکبر (ع) وقتی سبب این حمد و استرجاع را پرسید، حضرت فرمود: در خواب دیدم سواری می گوید این کاروان به سوی مرگ می رود. پرسید: مگر ما بر حق نیستیم؟ فرمود: چرا. پس گفت: «فاننا اذن لا نبالی ان نموت محقین» پس باکی از مرگ در راه حق نداریم!

روز عاشورا نیز پس از شهادت یاران امام، اولین کسی که اجازه میدان طلبید تا جان را فدای دین کند، او بود. اگر چه به میدان رفتن او بر اهل بیت و بر امام بسیار سخت بود، ولی از ایثار و روحیه جانبازی او جز این انتظار نبود. وقتی به میدان می رفت، امام حسین (ع) در سخنانی سوزناک به آستان الهی، آن قوم ناجوانمرد را که دعوت کردند ولی تیغ به رویشان کشیدند، نفرین کرد. علی اکبر چندین بار به میدان رفت و رزمهای شجاعانه ای با انبوه سپاه دشمن نمود. پس از شهادت، امام حسین (ع) صورت بر چهره خوتین حضرت علی اکبر (ع) نهاد و دشمن را باز هم نفرین کرد: «قتل الله قوما قتلوک...». حضرت علی اکبر (ع)، نزدیکترین شهیدی است که با امام حسین «ع» دفن شده است. مدفن او پایین پای ضریح مقدس اباعبدالله الحسین «ع»، در کربلا معلی قرار دارد.